LA RETRACONTRA

A la segona residència

TOT VA MOLT BÉ

Llàtzer Moix

El Govern escanya però no ofega. Quan va arribar la pandèmia, el president Torra va voler que els catalans fóssim els més confinats d'Espanya. (Com Mas va voler abans que fóssim els més ràpids retallant serveis públics. O com Puigdemont vol que siguem els més rebecs i empipadors.) Però ara el Govern català accelera i ens ha deixat anar tres dies abans del previst. Moltes gràcies, Govern!

En lloc de a les zero hores del dilluns 22, hem estat autoritzats a canviar de província a les zero hores del divendres 19, amb la qual cosa alguns empalmaran sis dies d'esbarjo. Poca broma. Divendres, perquè feia molts dies que no sortíem de Barcelona; dissabte i diumenge, perquè eren cap de setmana; dimecres, perquè és Sant Joan; i avui dilluns i demà dimarts, perquè ens ho posen molt bé.

Aquesta gentilesa de la Generalitat ens ajuda, per una banda, a retre homenatge al bonic pont associat a la festivitat de Sant Joan, tan estimada en aquests verals. I, per una altra, permet als propietaris de segones residències gaudir-ne i anar desempolsegant-les de cara a l'estiu.

Ah, la segona residència! A Espanya agrada molt. De fet, som el primer país europeu per nombre de segones residències. N'hi ha ara mateix 6,5 milions (un de cada quatre habitatges). A Catalunya aquest bé immobiliari gaudeix a més de tradició, varietat tipològica i estimació transversal. El president Macià ja va vendre a la seva audiència nacionalista l'ideal neoruralitzant de "la caseta i l'hortet". Els "altres catalans" descrits per Candel van optar per la *casa del pueblo*, que van conservar o van recomprar a les seves localitats d'origen. I els burgesos van anar amuntegant les seves segones residències davant el mar o la muntanya, fins a tapar-los. Després, en una fase de benestar superior, van decidir combinar la segona amb la tercera. Per exemple, a la Cerdanya i a Menorca. (Hi ha fórmules millors, on Gstaad substitueix Urús, i Capri Fornells; però tampoc no hem de fer venir salivera a ningú, que n'hi ha que mosseguen.)

La segona residència ofereix, sens dubte, algun avantatge. Però també té els seus detractors. El cineasta Jaime Camino va publicar fa vint anys a *La Vanguardia* una entretinguda diatriba titulada "Contra el week-end". S'hi alertava sobre les moltes incomoditats que esperen l'urbanita a la idíl·lica masia empordanesa reconvertida en finca d'esbarjo: fred a l'hivern, calor a l'estiu, goteres quan plou, relacions tortuoses amb els vilatans que els hi presten serveis, etcètera. Però la posició de Camino era potser minoritària. De manera que benvinguda sigui l'accelerada del president Torra, després de tres mesos de mobilitat restringida. El desconfinament ha trigat, però ja és aquí. Gaudeixin, doncs, els que en tinguin, de la seva segona residència. Fins que ens tornin a tancar a tots.●